

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/12/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119464764
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6119464764.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a sudcov Mgr. Martina Štubniaka (sudca spravodajca) a Mgr. Kataríny Katkovej, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej A. A., narodenej XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom B. B. XXX, XXX XX C., právne zastúpenej JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom Janka Kráľa č. 5/ A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 24.192,41 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 13Csp/15/2020-405 z 3. marca 2025, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **m e n í** tak, že žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanej náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 24.192,41 Eur s príslušenstvom (I. výrok). Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia o určení ich výšky (II. výrok).

2. Súd prvej inštancie v celom rozsahu vyhovel podanej žalobe poukazujúc na záväzný právny názor odvolacieho súdu vyslovený už v tejto veci. Žalobca ako postupník je aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie žalovanej pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej žalovanou s Prvou stavebnou sporiteľňou, a. s. ako postupcom, ktorý pri zosplatnení celého dlhu postupoval v súlade s § 53 ods. 9 OZ. V súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách potom postupca pohľadávku postúpil žalobcovi.

3. V zákonnej lehote podala proti rozsudku odvolanie žalovaná, ktorá namietala porušenie práva na spravodlivý proces v dôsledku nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý iba prevzal strohý záver odvolacieho súdu o aktívnej vecnej legitimácii žalobcu. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil v tom, že ani upozornenie zo dňa 03. 02. 2017 a ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 17. 03. 2017 neobsahuje špecifikáciu splátky, s ktorou bola v omeškaní a ktorá mala vyvolať zosplatnenie. Žalovaná poukázala na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR majúce za to, že neurčitosť a tým neplatnosť týchto právnych úkonov nemohla viesť k platnému postúpeniu pohľadávky a teda žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu v spore.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdenie rozsudku odkazujúc na svoje predošlé písomné vyjadrenie zo dňa 24. 02. 2025 a opakujúc, že námietka žalovanej spočívajúca v neurčitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ je nelogická s poukazom na dlhodobú existenciu tohto ustanovenia.

5. Na základe odvolania žalobcu krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil.

6. V prejednávanej veci bolo po skutkovej stránke nesporné, že upozornenie veriteľa zo dňa 03. 02. 2017 a ani jeho oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 17. 03. 2017 neobsahujú konkretizáciu úverovej splátky, s ktorou bola žalovaná v omeškaní. V nadväznosti na to odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 29. 11. 2024 skonštatoval, že právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť žalovanej poskytnutého úveru v súlade s ust. § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ. Odvolací súd pritom vychádzal z názoru, že z týchto ustanovení a ani zo žiadneho iného právneho predpisu nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (či v jemu predchádzajúcom upozornení) konkrétnu splátku, ktorá mimoriadnu splatnosť vyvolala.

7. Medzičasom ale došlo k zjednoteniu rozhodovacej praxe, keď Najvyšší súd Slovenskej republiky na zasadnutí občianskoprávneho kolégia uskutočneného dňa 04. 06. 2025 na podklade rozhodnutia sp. zn. 6Cdo/152/2022 prijal judikát, ktorý bol zverejnený v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 3/2025 pod č. 34. Podľa právnej vety tohto rozhodnutia: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka)“. Odvolací súd pod vplyvom právneho názoru vyjadreného v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/152/2022 musel preto ustúpiť od názoru vyjadreného vo svojom zrušujúcom uznesení. Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 449/2024 z 24. 09. 2024 uviedol, že nový (judikatúrou nanovo, prípadne inak formulovaný) právny názor sa aplikuje aj do minulosti (retrospektívne). Vychádza sa z prevažujúceho prístupu, že súd právo netvorí, ale iba nachádza. Pokiaľ dôjde k zmene judikatúry bez zmeny právnej normy, nejde o zmenu právneho pravidla; ide o tú istú normu, iba je nanovo vyjadrený jej obsah. Z toho vyplýva, že účinky zmeny judikatúry nemožno obmedziť len do budúcnosti. Súd, ktorý rozhoduje po zmene judikatúry, nemôže vedome aplikovať nesprávny, judikatúrou už prekonaný názor. Nový právny názor je vzhľadom na to potrebné aplikovať aj na všetky už prebiehajúce konania.

8. Vychádzajúc z uvedeného dospel odvolací súd k záveru o absolútnej neplatnosti hmotnoprávnych úkonov právneho predchodcu žalobcu podľa § 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ, a to pre ich neurčitosť podľa § 37 ods. 1 OZ, nakoľko tieto úkony neobsahovali konkretizáciu splátky, pre ktorú došlo k predčasnému zosplateniu. Odvolací súd konštatuje, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k platnému zosplateniu úveru podľa § 565 OZ z dôvodu nedostatku identifikácie splátky, ktorá zosplatenie vyvolala podľa § 53 ods. 9 OZ. Pohľadávka sa nestala splatnou pred jej postúpením, čím došlo k porušeniu § 92 ods. 8 zákona o bankách v spojení s § 525 ods. 2 OZ. Napriek rozporu so zákonom došlo medzi postupom a žalobcom k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok, takýto právny úkon je však nutné považovať za absolútne neplatný podľa § 39 OZ a teda sa naň hľadí akoby nikdy nebol urobený. Žalobcom je i napriek vyššie uvedenému postupník, ktorý však na podanie žaloby nie je aktívne vecne legitimovaný. Odvolací súd musel preto pristúpiť k zmene napadnutého rozsudku a žalobcom podanú žalobu zamietol kvôli nedostatku jeho aktívnej vecnej legitimácie.

9. Keďže odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie, musel podľa ust. § 396 ods. 1 a 2 CSP rozhodnúť o trovách prvoinstančného aj odvolacieho konania a aplikoval pritom zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. V danom prípade bola žalovaná v spore plne úspešná a preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 2 : 1. Odlišné stanovisko sudcu, ktorý nesúhlasí s väčšinovým rozhodnutím, sa pripája k tomuto rozhodnutiu (§ 394 ods. 1 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.